

Tabulace učebního plánu

Vzdělávací obsah pro vyučovací předmět: Náboženství		
Ročník: <u>Kvinta – religionistika</u>		
Očekávané školní výstupy (kompetence)	Učivo (osnovy)	Přesahy a vazby (mezipředmětové vztahy, průřezová témata)
Přehled náboženství		
Žák definuje religionistiku jako vědní obor.	Religionistika jako věda, pojem, vznik, cíl	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti)
Žák definuje pojem náboženství, uvádí a porovnává různé hypotézy vzniku náboženství.	Náboženství, definice, vznik	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti)
Žák jmenuje nejdůležitější světová náboženství a jejich vznik zasazuje chronologicky a geograficky.	Charakteristika jednotlivých náboženství; zaniklá a živá	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti)
Žák dokáže charakterizovat tento náboženský směr.	Hinduismus	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti)
Žák získává schopnost popsat jednotlivé etapy vzniku buddhismu.	Buddhismus	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti)
Žák se orientuje v historii vzniku čínského náboženství.	Čínské náboženství	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti)

Žák je schopen vyjmenovat základní prvky japonského náboženství.	Japonské náboženství	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti)
Žák charakterizuje religionistickou a filosofickou terminologií jednotlivá světová náboženství. Uvádí základní rysy jejich učení, parafrázuje jejich klíčové události a jejich náboženskou interpretaci. Identifikuje jejich filosofická východiska. Objasní vztah učení světových náboženství a kultury národů, která je přijala. Porovnává učení světových náboženství s křesťanstvím.	Islám	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti)
Žák charakterizuje religionistickou a filosofickou terminologií jednotlivá světová náboženství. Uvádí základní rysy jejich učení, parafrázuje jejich klíčové události a jejich náboženskou interpretaci. Identifikuje jejich filosofická východiska. Objasní vztah učení světových náboženství a kultury národů, která je přijala. Porovnává učení světových náboženství s křesťanstvím.	Judaismus	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti) Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák charakterizuje křesťanství terminologií a diskurzem pozitivistické religionistiky.	Křesťanství; církev, služba, společenství a evangelizace	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák nachází pochopení pojmu ateismus a rozpoznává základní představitele tohoto fenoménu.	Ateismus versus důkazy Boží existence	Dějepis a ZSV (vývoj vztahu náboženství a společnosti) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák rozlišuje a orientuje se v problematice nových náboženských směrů.	Nové náboženské směry a hnutí – znaky, dopady, charakteristika	Výchova ke zdraví (III) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák rozlišuje a charakterizuje nové náboženské směry s křesťanským pozadím.	Nové náboženské směry s křesťanským pozadím	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák identifikuje duchovní zdroje nových náboženských směrů. Společný výstup pro všechny nové náboženské proudy.	Náboženská hnutí s hinduistickým pozadím	Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)

Žák získává schopnost kriticky zhodnotit vliv jednotlivých proudů.	Náboženská hnutí vycházející ze západního esoterismu	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Vzdělávací obsah pro vyučovací předmět: Náboženství		
Ročník: <u>Sexta - NZ a dogmatika</u>		
Očekávané školní výstupy (kompetence)	Učivo (osnovy)	Přesahy a vazby (mezipředmětové vztahy, průřezová témata)
I. pololetí – Písmo svaté NZ		
Žák zařazuje NZ do dějinných souvislostí a míst.	Úvod do Nového zákona. chronologie NZ, doba, místo vzniku	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák ovládá a používá novozákonní biblickou terminologii. Žák vyjmenovává knihy NZ a člení je podle obsahových a biblistických kritérií.	Inspirace, kánon knih NZ	Dějepis, osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák získává schopnost vysvětlit pojmy, orientuje se v NZ podle knih, kapitol a veršů.	Teorie pramenů evangelíí. Literární druhy a členění NZ	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák charakterizuje evangelia se znalostí rozdílů jejich autorů, adresátů a literárních stylů. Odlišuje evangelia synoptická, Janovo a apokryfní.	Synoptická evangelia	Dějepis, osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák poznává zvláštnosti 4. evangelia ve srovnání se synoptickými ev.	Janovo evangelium	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák z textu Sk. vyvozuje charakteristiku a klíčové momenty dějin prvotní církve v dějinném a geografickém kontextu jejího okolí.	Skutky apoštolů	Dějepis (pohřby, uvádění do úřadu apod.) Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák formuluje a dokládá citacemi biblického textu podstatné myšlenky Pavlovy teologie obsažené v těchto listech.	Pavlovy velké listy (Římanům, Korint'ánům)	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák charakterizuje zaměření, adresáty a stručný obsah jednotlivých listů.	Pavlovy kratší listy (Ef, Gal, Fil, Kol, Sol)	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák rozlišuje smysl a účel Pavlových pastorálních listů a rozdíl od ostatních Pavlových epištol.	Pavlovy pastorální listy (Tim, Tit, Filem.)	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)

Žák pomocí myšlenek z listu Židům klade do vzájemného vztahu SZ a NZ.	List Židům	Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák charakterizuje zaměření, autory a stručný obsah jednotlivých listů.	Listy Jakuba, Petra, Jana a Judy	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák určí literární druh Janovy Apokalypsy a na základě něho určuje význam obsahu Janova Zjevení.	Zjevení apoštola Jana čili Apokalypsa	Dějepis (pohřby, uvádění do úřadu apod.) Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)

II. pololetí – Křesťanská víra

Žák poznává obsah a nauku církve, poznávání víry a historické okolnosti jejich formulování.	Formulování křesťanské víry (apoštolské a nicejsko-cařihradské poznávání víry)	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák uvádí některé charakteristiky víry a rozlišuje v ní naukový a morální akcent.	Víra v Boha, ctnost a nauka	Dějepis (pohřby, uvádění do úřadu apod.) Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák je jmenuje zákl. vlastnosti Stvořitele dle nauky církve.	Bůh Otec – Stvořitel	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák rozlišuje, vymezuje a charakterizuje jednotlivé etapy dějin spásy dle Bible.	Boží ekonomie spásy.	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák podrobně uvádí biografii a dílo Ježíše Krista v historických souvislostech.	Ježíš Kristus – vtělený Boží Syn.	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák pojmenovává a rozlišuje dobro a zlo v jednání člověka.	Obnovení a spása člověka	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák nachází působení Ducha sv. ve staro- i novozákonních událostech.	Duch svatý – posvětitel	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák charakterizuje okolnosti vzniku církve a definuje její poslání.	Církev, její vlastnosti a poslání; služba církve ve svátostech	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák nazírá duchovní společenství mezi zemřelými a živými členy církve.	Společenství svatých, Panna Maria	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák poznává dobrodiní pro člověka v účincích svátostí.	Svátosti – aktualizace spásy, (křest a svátost smíření)	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák vyvozuje křesťanský význam naděje z události zmrtvýchvstání.	Smrt a vzkříšení v Kristu	Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)

Vzdělávací obsah pro vyučovací předmět: Náboženství

Ročník: Septima

Očekávané školní výstupy (kompetence)	Učivo (osnovy)	Přesahy a vazby (mezipředmětové vztahy, průřezová témata)
Církevní dějiny		
Žák zařazuje novozákonní dějiny do obecného historického a geografického kontextu.	Osoba Ježíše Krista, založení církve. Prvotní církev a apoštolská doba, Řím a šíření církve až do 3. století.	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák charakterizuje zadané období a s využitím odpovídajících pojmů zdůvodní jeho vymezení v periodizaci dějin církve.	Vnitřní krize a pronásledování křesťanů	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák charakterizuje zadané období a s využitím odpovídajících pojmů zdůvodní jeho vymezení v periodizaci dějin církve.	Konstantinovský obrat, dogmatický zápas, Augustin a ospravedlnění asketice; vznik mnišství. Řím a východní patriarcháty	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák charakterizuje zadané období a s využitím odpovídajících pojmů zdůvodní jeho vymezení v periodizaci dějin církve.	Středověká církev, první epocha 500-700, druhá epocha 700 - 1050	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák charakterizuje 3. epochu a s využitím odpovídajících pojmů zdůvodní její vymezení v periodizaci dějin církve.	Třetí epocha 1050 – 1300, Cluny a reformace, Gregoriánská reforma; velké schizma 1054, křížové výpravy, vznik velkých rytířských řádů	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák charakterizuje renesanci a její projevy v dějinách církve.	Čtvrtá epocha, 1300 – 1500 Avignonu, kostnický koncil; renesanční papežství.	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák formuluje podstatné myšlenky teologie obsažené v dílech osobností.	Pátá epocha, předpoklady reformace; Erasmus, Martin Luther, Katolická reforma	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák objasní dopady základních událostí novověkých a moderních dějin na život a pozici církve.	Od baroka k osvícenství; od 1789 do 1918; Velká francouzská revoluce; vznik Československa	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (sociální rozvoj)
Žák získává schopnost vysvětlit smysl tohoto koncilu.	První vatikánský koncil a papežové po tomto koncilu	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák charakterizuje učení I. a II. vatikánského koncilu a jejich vliv na církevní praxi. Rozlišuje církevní praxi před II. vatikánským koncilem a po něm	Pontifikát Pia XI., Pia XII. a Jana XXIII.; Druhý vatikánský koncil a Pavel VI.	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)

Žák poznává zaměření církve po koncilních papežích.	Pontifikáty po koncilních papežích	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák uvádí souvislosti mezi účelem slovanské mise sv. Cyrila a Metoděje a jejím kulturně-historickým významem.	Slovanští apoštolové Cyril a Metoděj	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák na příkladu života sv. Vojtěcha formuluje podstatné myšlenky evropanství.	Sv. Vojtěch - první český Evropan; česká náboženská hnutí	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák charakterizuje historickou roli církve v epoše reformace a katolické reformace.	Reformace a katolická reformace v českých zemích; rakouské katolictví; vznik československé církve; církev v době totality	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák formuluje dnešní směřování církve.	Dnešní církvev, společenství a charita	Dějepis (vývoj vztahu církve a společnosti)
Žák účinně využívá osvojené formy verbální i neverbální komunikace.	Komunikace ve společenství církve a společnosti	Výchova ke zdraví (III) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák cíleně pomáhá posilovat pozitivní stránky druhých.	Pozitivní hodnocení druhých	Výchova ke zdraví (III) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák produkuje neobvyklá a neočekávaná řešení, která mají ráz originality.	Tvořivost v prokazování služebné lásky	Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák aktivně přispívá k obohacování společného dění ve skupině.	Iniciativa v evangelizaci	
Žák rozpoznává a usměrňuje své city, identifikuje se s nimi.	Vyjádření a komunikace citů a náboženských postojů	Výchova ke zdraví (III) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)

Vzdělávací obsah pro vyučovací předmět: Náboženství

Ročník:oktáva

Očekávané školní výstupy (kompetence)	Učivo (osnovy)	Přesahy a vazby (mezipředmětové vztahy, průřezová témata)
Základy křesťanské etiky		

Žák zdůvodněně definuje možné počátky lidské existence.	Člověk jako Boží obraz	Výchova k občanství: kým je člověk (Osobnostní a sociální výchova - osobnostní a sociální rozvoj)
Žák vymezí křesťanské pojetí člověka od jiných redukcionistických pojetí. Žák přijímá zodpovědnost za vlastní rozhodnutí. Žák je schopen vyrovnat se s vlastními chybami.	Lidská důstojnost a svoboda Důstojnost člověka Sebeúcta	Etika (Osobnostní a sociální výchova - osobnostní a sociální rozvoj) Výchova ke zdraví (III)
Žák vyjmenovává zdroje mravnosti.	Mravnost lidských skutků a vášní	Etika (Osobnostní a sociální výchova - osobnostní a sociální rozvoj)
Žák získává citlivost pro zákon ve svém nitru.	Svědění	(Osobnostní a sociální výchova - osobnostní a sociální rozvoj)
Žák rozlišuje, co získal a co vytváří sám.	Ctnosti lidské a božské	(Osobnostní a sociální výchova - osobnostní a sociální rozvoj)
Žák vyvozuje důsledky nemorálního jednání.	Hřích	(Osobnostní a sociální výchova - osobnostní a sociální rozvoj)
Žák s porozuměním pojmu mravního zákona identifikuje jeho vliv na vlastní chování.	Mravní zákon	Výchova k občanství Výchova demokratického občana
Žák rozpoznává biblický původ Desatera a jeho smysl.	Úvod k Desateru přikázání; církve jako nositelka učitelského úřadu	Dějepis Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák přijímá zákon jako nutnou normu pro život. Žák odlišuje tradiční náboženské směry od heretického učení moderních pseudonáboženství.	1. přikázání; etika a náboženství	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj) Výchova ke zdraví (IV) Multikulturní výchova (mezilidské vztahy, etnický původ, princip sociálního smíru a solidarity)
Žák oceňuje hodnotu Božího jména.	2. přikázání	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)

Žák rozvrhuje svůj život v liturgickém roce.	3. přikázání	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák docenil hodnotu rodičovského poslání.	4. přikázání	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák cení lidský život jako hodnotu Božího daru. Žák jedná zodpovědně vůči prostředí, ve kterém žije.	5. přikázání; etika a životní prostředí	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj) Výchova ke zdraví (IV)
Žák zaujímá vlastní poučený postoj k argumentaci církve v oblasti sexuality a bere ji vážně. Žák nachází pochopení argumentů podepřená o správná rozhodnutí v oblasti lidské sexuality a rodičovství a vážně tyto argumenty promýšlí.	6. přikázání Etika a partnerství	Biologie, Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj) Výchova ke zdraví (IV)
Žák klade přiměřený význam hodnotě hmotného majetku a křesťanská pravidla jeho užívání.	7. přikázání	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák chrání druhého člověka.	8. přikázání	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák respektuje manželský život.	9. přikázání	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák respektuje hodnotu získaného majetku. Žák poznává a rozlišuje hodnotu hmotných a nehmotných skutečností.	10. přikázání; etika a ekonomika; solidarita	Etika Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj) Výchova ke zdraví (IV) Multikulturní výchova (mezilidské vztahy, etnický původ, princip sociálního smíru a solidarity)
Žák respektuje autoritu. Žák poznává a rozlišuje hodnotu hmotných a nehmotných skutečností.	Církevní právo	Výchova k občanství Výchova demokratického občana Právní vědomí

Žák nalézá a vytváří si místo v lidské společnosti.	Postoje křesťana v lidské společnosti z pohledu církve	Výchova k občanství Výchova demokratického občana
Žák empaticky vnímá jednání druhého a předvídá jeho reakce a chování.	Empatie a společenství	Výchova ke zdraví (IV) Osobnostní a sociální výchova
Žák využívá repertoár asertivních způsobů reagování při komunikaci s druhými.	Asertivita, uvolnění agresivity	Výchova ke zdraví (IV) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj)
Žák rozlišuje mezi pozitivními a negativními vzory, využívá napodobování kladných příkladů ve svém životě.	Reálné a zobrazené vzory	Výchova ke zdraví (IV) Osobnostní a sociální výchova
Žák se identifikuje se způsoby prosociálního jednání.	Spolupráce, pomoc ve společenství pokřtěných, v ekumenismu	Výchova ke zdraví (IV) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj) Multikulturní výchova (mezilidské vztahy, etnický původ, multikulturalita, princip sociálního smíru a solidarity)
Žák určuje morální rozměr své činnosti a jedná podle něho.	Darování, dělení; charita jako projev sounáležitosti církve s tímto světem	Výchova ke zdraví (IV) Osobnostní a sociální výchova (osobnostní, sociální a morální rozvoj) Multikulturní výchova (mezilidské vztahy, etnický původ, multikulturalita, princip sociálního smíru a solidarity)